

Kurlaava kaikkonen

säv J.Hallikainen san M.Leivo

Maa-il-mas-sa ih-mi-si-ä riit-tää. On mei-tä mo-nen lai-si-a. On
pit-ki-ä, on pät-ki-ä, on lai-ho-ja ja pak-su-kai-si-a. E-räs
her-ra sir-kuk-ses-sa, tai-tu-roi kur-la-ten. Tuo
kur-la-us a-ree-nal-la hur-maa jo-kai-sen.
Kur-laa-va kaik-ko-nen ve-to-nau-la sir-kuk-sen.
Hän jo pel-käl-lä naa-mal-laan saa kaik-ki nau-ra-maan.
Kur-laa-va kaik-ko-nen. hur-maa jo-kai-sen
mis-sä on kaik-ko-nen? Kuu-luu kur-lu-tus hir-mui-nen.

*2. On taskussaan trumpetti
ja rullalla kumpikin sukka.
Päässään knallin alla,
on piilossa takkuinen tukka.*

*On säkissään ruutanoita
ja kainuun kirnuvoita
ja muhkeita sammakoita
ja laiskoja lepakoita.*

Kurlaava kaikkonen...